

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Περὶ Ελκεσαῖτων, καὶ Οὐαλησίων τῶν Αἰρετικῶν.

§. 1.

Εἰς τὸν καιρὸν Φιλίππα τῆς Αραβίας ἐφάνησαν Αἰρετικοὶ οἱ Ελκεσαῖται, οἱ Οὐαλησῖοι, καὶ οἱ ἀπὸ Αραβίας, οἱ λέγοντες τὴν ἀνθρώπινον ψυχὴν, σὺν τῷ σώματι ἀποδημούσκειν, καὶ νὰ διαφεύξεται, εἰς τὸν καιρὸν δὲ τῆς Αναξάσεως, νὰ ἀναβάνωσιν ὅμε μὲ τὰ σώματα ὡς γράφει ὁ Εὐσέβιος (α).

§. 2. Οἱ Ελκεσαῖται, οἵτιες, καὶ Ελκεσαῖοι λέγονται, παρά τίνος Ελκεστῆν ἀρχιγέ τῆς αἰρέσεως ἀυτῶν ἐκλήθησαν, τὸν ὄποιον, καὶ Ελκεσαῖον ἐκάλεν. Αὐτοὶ τὸν Χριστὸν μὲ τὸ ὄνομα μόνον ὥμολόγην, νομίζουτες ἀυτὸν ὡς κτίσμα, καὶ πάντοτε ὅρατὸν, καὶ νὰ ἐπλάδῃ τὸ πρῶτον ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Αὐτοῦ, καὶ νὰ τὸ ἀφίνῃ, ἀυτὸ τὸ σῶμα ὅταν θέλει, καὶ νὰ ὄνομάζηται Χριστὸς, καὶ τὸ Αὐγίον Πνεῦμα γὰ εἶναι ἀδελφή των θυλυκῶν σχῆματι ὑπέχωσαν, καὶ τὸ ὑψος τῆς καθ' ἐνὸς τῆς Χριστῆς διλαδὸν, καὶ τῆς Αὐγίας Πνεύματος καὶ μῆλια, καὶ τὸ πλάτος καὶ ἐδίδασκον, ἀδιάφορον τὸ νὰ ἀρνηθῇ τινὰς τὸν Χριστόν. Εμεταχειρίζοντο διτὰ τῆς Γραφῆς τόσον τῆς Παλαιᾶς, ὃσον, καὶ τῆς Νέας, ὅμως ἀδετάσσαν τινὰ ἀπὸ ἀυτὰ, μάλιστα τὰ συγγράμματα τῆς Αποσόλεως Παύλῳ. Εσύνδεσαν, καὶ ἔνα βιβλίον, τὸ ὄποιον ἐλεγον πῶς ἐπεσεν ἐξ Οὐρανῆς, καὶ ὅσις ἀκέβει, καὶ πιεσύει ἀυτὸ τὸ βιβλίον νὰ λαμβάνῃ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν τε, ἐξω ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἀφεσιν ὅπε ἐχάρισεν δὲ Χριστός. Προσέτι ἵσταν δεδομένοι εἰς τὸν Αὐτολογίαν, καὶ μαγείαν, μὲ τὰ ὄποια ἐκαυχῶντο νὰ προλέγωσι τὰ μέλλοντα ἀγκαλὰ, καὶ πάντοτε εφαίνοντο φεῦσαι. Κατοικοῦσαν ἐκαλεῦντο, καὶ Σαμψαῖοι, καὶ κατ' ἔξοχὴν ὄνομάζοντο οἱ ἴδιοι, Προγνωσικοί.

§. 3. Αὐτῇ ἡ αἰρεσίς διεστάρη μᾶλλον εἰς τὴν Αραβίαν, καὶ ἔμεινεν ἔως τὸν καιρὸν τῆς Επιφανίας, ὡς ἀυτὸς μαρτυρεῖ. ἀν καὶ ὁ Εὐσέβιος λέγει (β), „τότε δὲ καὶ ἄλλη διαφροφὴ κατάρχεται, ἡ τῶν Ελκεσαῖτῶν λεγομένη ἀιρετική, ἡ καὶ ἀμαρτίασθαι ἐπέσβη. Κατ' ἀυτῶν ἐγράψειν δὲ Ωριγένης εἰς τὸν πρ. Φαλμόν. Συνεκρότισε δὲ ἀυτὴν ὁ ἐξ Απαμείας τῆς Συρίας ὀρμώμενος, ἵτοι καταγύμνεος Ελκεστάν.

II 2

§. 4.

(α) Επιλησ. Γροφ. βιβλ. ζ. κεφ. λη.

(β) Επιλησ. Γροφ. βιβλ. 5. κεφ. λη.

Ελκεσαῖται
Αἰρετικοὶ.Αἱρεσίς ἀν-
τῶν.